

יומא דף כז

ויקרא פרק א

- (ה) ושחט את כן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
- (ו) והפשיט את העדה ותח אתה זעתה:
- (ז) ותט בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש:
- (ח) וערכו בני אהרן הכהנים את התחמים את הראש ואת הפגר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
- (ט) וקריבו וכרעו ירחל כמיים והקטיר הכהן את הכז המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ז'ה':
- (י) ואם מן הצאן קרבט מן הכשבים או מן העצים זעלה זכר תמים קריבט:
- (יא) ושחט אתו על יד המזבח צפנה לפני ה' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:
- (יב) ותח אתו זעתה ואת ראשו ואת פגרו וערק הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
- (יג) והקריב והכרע ירחל כמיים והקריב הכהן את הכז והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח ז'ה':
- (יד) ואם מן העוף עלה קרבט ז'ה' והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבט:

תנא: הפשיטן וניתוחן שוין - בזר.

מקור להלכה: אמר חזקיה: מניין להפשט וניתוח ששוה בזר - שנאמר (ויקרא א) **ותט בני אהרן הכהן אש על המזבח**, נתינת אש בעיא כהונה, הפשט וניתוח - לא בעיא כהונה.
קושי: האי מיבעי ליה לגופיה!

תירוץ: אמר רב שימי בר אשי, אשכחתי לאבבי דהוה מסבר ליה לבריה: (ויקרא א) **ושחט** - שחיטה בזר כשירה. וכי מאין באת - מכלל שנאמר (במדבר יח) **ואתה וכניק אתק תשמרו את כהונתכם**, שומע אני אפילו שחיטה - תלמוד לומר (ויקרא א) **ושחט את כן הבקר לפני ה'** **והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם**, מקבלה ואילך מצות כהונה. (ויקרא א) **וסמך ידו ושחט** - לימד על השחיטה שכשירה בזר.
הדיוק מדברי אבבי שהוא התירוץ: מכדי, מקבלה ואילך מצות כהונה, **ותט בני אהרן** למה לי? למעוטי הפשט וניתוח.

דחיית התירוץ: ואכתי איצטרך, סלקא דעתך אמינא: כיון דלאו עבודה דמעכבא כפרה היא - לא תיבעי כהונה, קא משמע לן דבעי כהונה!

מקור אחר להלכה: אלא מהכא (ויקרא א) **וערכו בני אהרן הכהנים את התחמים את הראש ואת הפגר**, מכדי, מקבלה ואילך מצות כהונה וערכו למה לי? למעוטי הפשט וניתוח.
קושי: ואימא למעוטי סידור שני גזירי עצים!
תירוץ: מסתברא: דיבחא דכותיה ממעט.
דחיית התירוץ: אדרבה, סדור דכותיה ממעט!

דחיית הדחייה: לא סלקא דעתך; דאמר מר (ויקרא א) **והקריב הכהן את הכז המזבחה** - זו הולכת אברים לכבש. הולכת אברים לכבש - הוא דבעיא כהונה, הולכת עצים - לא בעיא כהונה, הא סידור שני גזירי עצים - בעיא כהונה. וערכו למה לי? למעוטי הפשט וניתוח.

קושי אחר: ואימא הכי נמי לגופיה!

מקור 3 להלכה: אלא: (ויקרא א) **והקטיר הכהן את הכז** למאי אתא - למעוטי הפשט וניתוח, דרשות אחרות מפסוקים אלו:

1. והקריב הכהן את הכז המזבחה - זו הולכת אברים לכבש. הולכת אברים לכבש - הוא דבעיא כהונה, הולכת עצים - לא בעיא כהונה, הא סדור שני גזירי עצים - בעיא כהונה,
2. ותט בני אהרן הכהן אש על המזבח - לגופיה,
3. וערכו - שנים, בני אהרן - שנים, הכהנים - שנים, למדנו לטלה שטעון ששה.

קושי: אמר רב המנונא, קשיא ליה לרבי אלעזר: האי **כסן הבקר** כתיב, ובן הבקר עשרים וארבעה בעי!

תירוץ: וניחא ליה: (ויקרא א) **על העצים אשר על האש אשר על המזבח**, איזהו דבר שנאמר בו עצים אש ומזבח - הוי אומר - זה טלה.

דברי רבי אסי בשם ר' יוחנן
קושי על דבריו
קריאה חדשה בדברי רב אסי בשם ר' יוחנן
קושי על דבריו מכמה כיוונים

- שעבודת לילה לא בעי פייס
- שעבודה שכשרה בזר לא בעי פייס
- שסידור שני גזירי עצים היא עבודת יום